

**Prezidentas
Henris B. Airingas**
Pirmasis patarėjas
Pirmojoje Prezidentūroje

Dievo pašaukti ir žmonių palaikomi

Mes, kaip Bažnyčios nariai, dažnai esame kviečiami palaikyti pašaukiamus tarnauti žmones. Prieš daug metų aštuoniolikmetis studentas man parodė, ką reiškia palaikyti Viešpaties tarnus. Mane vis dar laimina kuklus jo pavyzdys.

Jis buvo ką tik pradėjęs savo pirmuosius studijų metus. Jis pasikrikštijo likus mažiau nei metams iki išvažiavimo studijuoti dideliame universitete. Ten aš tarnavau kaip jo vyskupas.

Prasidėjęs mokslo metams, pasikviečiau jį trumpam pokalbiui į vyskupo kabinetą. Iš to pirmojo pokalbio pamenu nedaug. Atsimenu tik tiek, kad jis kalbėjo apie naujoje vietoje patiriamus iššūkius. Tačiau niekada nepamiršiu mūsų antrojo pokalbio.

Jis panorio susitikti su manimi mano kabinete. Nu-stebau, kai jis pasakė: „Ar galime kartu pasimelsti, o aš sakyčiau žodžius?“ Buvau besakęs, kad jau pasimeldžiau, ir tikėjaisi, kad jis taip pat jau pasimeldė. Bet sutikau.

Maldą jis pradėjo liudydamas, kad žino, jog vyskupas yra pašauktas Dievo. Jis prašė, kad Dievas nurodytų man, ką jis turi daryti dėl vieno didelės dvasinės svarbos reikalo. Jaunuolis pasakė Dievui, kad jis yra tikras, kad vyskupas, jau žinodamas jo poreikius, gaus patarimą, kurio jam reikėjo.

Jam kalbant, į mano galvą atėjo suvokimas konkrečių pavojų, su kuriais jis susidurs. Mano patarimas buvo paprastas, tačiau labai aiškiai nurodytas: visuomet melskis, laikykis įsakymų ir nebijok.

Tas dar tik vienerius metus Bažnyčioje buvęs jaunuolis pavyzdžiu mokė, ką Dievas gali padaryti vadovui, kai jį tikėjimu ir maldomis palaiko tie, kuriuos jis yra pašauktas vesti. Tas jaunuolis parodė man bendro sutikimo įstatymo Bažnyčioje galią (žr. DS 26:2). Nors Viešpats ir pašaukia savo tarnus per apreiškimą, jie gali veikti tik po to, kai juos palaiko tie, kuriems jie yra pašaukti tarnauti.

Savo palaikančiuoju balsavimu iškilmingai pasižadame. Pasižadame melstis dėl Viešpaties tarnų, kad Jis vestų ir stiprintų juos (žr. DS 93:51). Įsipareigojame ieškoti ir tikėtis jausti Dievo įkvėpimą, kada jie pataria ir veikia savo pašaukime (žr. DS 1:38).

Tą pažadą reikia dažnai atnaujinti savo širdyse. Jūsų sekmadieninės mokyklos mokytojas stengsis mokyti Dvasia, bet, kaip ir jūs, mokydamas jis gali suklysti. Tačiau jūs galite apsispręsti klausytis ir ieškoti momentų, kada galite jausti įkvėpimą. Ilgainiui rečiau pastebėsite klaidas ir dažniau pastebėsite įrodymus, kad Dievas palaiko tą mokytoją.

Pakeldami ranką palaikyti kažkokį asmenį, mes

įsipareigojame prisidėti prie to tikslo, kuriam pasiekti Viešpats pašaukė tą žmogų. Kai mūsų vaikai dar buvo maži, mano žmona buvo pašaukta mokyti mažus mūsų apylinkės vaikus. Ne tik pakėliau ranką ją palaikydamas, bet ir meldžiausi dėl jos, ir tada paprašiau leidimo jai padėti. Tos pamokos, kurių išmokau vertindamas moterų darbą ir Viešpaties meilę vaikams, vis dar laimina mano šeimą ir mano gyvenimą.

Neseniai kalbėjau su tuometiniu jaunuoliu, kuris prieš daug metų palaikė savo vyskupą. Sužinojau, kad Viešpats ir žmonės palaikė jį jo pašaukime tarnauti misijoje, tarnauti kuolo prezidentu ir būti tėvu. Mūsų pašnekiesiui baigiantis jis pasakė: „Vis dar kasdien meldžiuosi dėl jūsų.“

Galime apsispręsti kasdien melstis dėl žmogaus, kuris yra Dievo pašauktas tarnauti mums. Galime padėkoti kažkam, kas laimino mus savo tarnyste. Galime ryžtis žengti pirmyn, kai kas nors, ką palaikėme, prašo savanorių.¹

Tuos, kurie Viešpaties karalystėje remia Jo tarnus, palaikys Jo nepriylgstama galia. Mums visiems reikia to palaiminimo.

IŠNAŠA

1. Žr. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith* (1998), p. 211–212.

KAIP MOKYTI PAGAL ŠIĄ ŽINIĄ

Pasidalinę žinia, galite perskaityti šią citatą: „Jei būsite nuolankūs, ištikimi ir uolūs, Viešpats jus padarys įrankiais savo rankose. [...] Kai jus palaikys nariai ir būsite paskirti, gausite papildomų jėgų.“ (*Teaching, No Greater Call* [1999], p. 20.) Tegu šeima susiburia aplink kažkokį sunkų daiktą, tada paprašykite, kad vienas žmogus pabandytų jį pakelti. Po viena pakvieskite kitus

šeimos narius padėti pakelti tą daiktą. Aptarkite, kas nutinka, kai visi padeda. Galite akcentuoti prezidento Airingo pamokymus apie praktiškus būdus, kaip galime palaikyti kitus žmones jų pašaukimuose.

JAUNIMAS

Mano sekmadieninės mokyklos mokytojos dėka

Vardas neskelbiamas

Mano sekmadieninės mokyklos klasės mokiniai ne visada yra pagarbūs. Man patinka kiekvieną savaitę klausytis pamokos, tačiau kartais atrodo, kad kitiems mano klasėje tai daryti nepatinka. Mūsų mokytojai bandant mus mokyti, jie dažnai tarpusavyje kalbasi arba žaidžia žaidimus su elektroniniais prietaisais. Deja, aš kartais prisidedu prie tos problemos.

Vieną savaitę mes elgėmės blogiau nei paprastai ir, pamokai baigiantis, savo mokytoją privedėme iki ašarų, nes niekas nesiklausė jos pamokos. Kaiėjome iš klasės, man buvo jos gaila.

Kitą sekmadienį mūsų mokytoja paaiškino, kad šią savaitę daug meldėsi, siekdama vadovavimo, ir kad suprato, jog turi mums parodyti bažnytinį filmą. Ji parodė filmą apie Jėzaus Kristaus gyvenimą ir Jo atliktus stebuklus.

Tą vakarą, galvodamas apie filmą, pasijutau kitaip. Staiga suvokiau, kad jaučiu Dvasią, stipriau nei bet kada iki tol. Iškart nutariau, jog noriu pakeisti savo gyvenimą, kad būčiau panašesnis į Gelbėtoją, ir suvokiau, kad tos dienos potyris sekmadieninėje mokykloje labai sustiprino mano liudijimą. Esu labai dėkingas už mano sekmadieninės mokyklos mokytoją ir viską, ką ji kiekvieną savaitę daro dėl savo klasės.

Lankomasis mokymas – šventa užduotis

Pamaldžiai išnagrinėkite šią medžiagą ir, jei tinka, aptarkite ją su jūsų lankomomis seserimis. Užduokite klausimus, padedančius stiprinti jūsų seseris ir jums pačioms aktyviai dalyvauti Paramos bendrijoje.

Tikėjimas, šeima, parama

Būdamos lankančios mokytojos, turime atlikti svarbią dvasinę misiją. „Vyskupas, paskirtas apylinkės ganytojas, niekaip neįstengtų tuo pačiu metu prižiūrėti visas Viešpaties avis. Jam reikia įkvėptų lankančių mokytojų pagalbos.“¹ Būtina siekti ir gauti apreiškimą, kam turėtų būti paskirta prižiūrėti kiekvieną seserį.

Įkvėpimas prasideda, kai Paramos bendrijos prezidentūros narės pamaldžiai aptaria pavienių asmenų ir šeimų poreikius. Tada vyskupui pritariant, Paramos bendrijos prezidentūra taip paskiria seseris, kad jos suprastų, kad lankomasis mokymas yra svarbi dvasinė pareiga.²

Lankančios mokytojos nuoširdžiai siekia susipažinti ir pamilti kiekvieną seserį, padėti jai stiprinti tikėjimą ir, kai reikia, pasitarnauti. Jos siekia asmeninio įkvėpimo, kad galėtų žinoti, kaip patenkinti kiekvienos jų lankomos sesers dvasinius ir materialinius poreikius.³

„Lankomasis mokymas tampa Viešpaties darbu, kuomet dėmesį skiriame žmonėms, o ne procentams. Iš tikrųjų lankomasis mokymas niekuomet nesibaigia. Tai panašiau į gyvenimo būdą, o ne į užduotį.“⁴

Raštų ištraukos

Mato 22:36–40; Jono 13:34–35; Almos 37:6–7

Iš mūsų istorijos

Eliza R. Snou, antroji visuotinė Paramos bendrijos prezidentė, mokė: „Mokytojos pareigas laikau aukštomis ir šventomis pareigomis.“ Lankančioms mokytojoms ji patarė, prieš lankantis kieno nors namuose, „būti pripildytoms Dievo Dvasios, išminties, nuolankumo ir meilės Dvasios“, kad galėtų nustatyti ir tenkinti tiek dvasinius, tiek materialinius poreikius. Ji sakė: „Galite nujausti, kad turite sakyti ramybę ir paguodą teikiančius žodžius, o jei aptiksite seserį, kuriai šalta, priglaukite ją prie savo širdies, kaip kad prie krūtinės priglaustumėte vaiką, ir [ją] sušildykite.“⁵

Jei žengsime pirmyn su tikėjimu taip, kaip tai darė pirmosios Paramos bendrijos seserys, su mumis bus Šventoji Dvasia ir mes per įkvėpimą žinosime, kaip padėti kiekvienai lankomai seseriai. Sesuo Snou sakė: „Ieškokime ne galios, o išminties, ir turėsime tiek galios, kiek užteks išminties ją panaudoti.“⁶

IŠNAŠOS

1. Džiulė B. Bek „Paramos bendrija – tai šventas darbas“, 2009 m. spalio mėn. visuotinės konferencijos medžiaga arba Julie B. Beck, „Relief Society: A Sacred Work“, *Liahona*, Nov 2009, p. 114.
2. Žr. *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 9.5; 9.5.2.
3. Žr. *Handbook 2*, 9.5.1.
4. Džiulė B. Bek, 2009 m. spalio mėn visuotinės konferencijos medžiaga arba Julie B. Beck, *Liahona*, Nov. 2009, p. 114.
5. Eliza R. Snow, in *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), p. 108.
6. Eliza R. Snow, in *Daughters in My Kingdom*, p. 45–46.

Ką aš galiu padaryti?

1. Kaip galiu tobulinti sugebėjimą vykdyti savo, kaip lankančios mokytojos, pareigas?
2. Kaip, būdama lankanti mokytoja, galiu geriau padėti kitoms seserims vykdyti jų pareigas būti lankančiomis mokytojoms?

Daugiau informacijos ieškokite reliefsociety.lds.org.

© 2012 Intellectual Reserve, Inc. Visos teisės saugomos. Išspausdinta Vokietijoje. Leidimas anglų kalba patvirtintas 6/11. Vertimas patvirtintas 6/11. Translation of *Visiting Teaching Message, June 2012*. vertimas. Lithuanian. 10366 156